

[Wilhelm.]

relser i forhold til de mange besparelser, man allerede har bundet sig til med augustforliget? Hvad ligger der i disse 3 punkter om en stram finanspolitik? Hvordan mener finansministeren, at de vil kunne harmonere med kravet om 40.000 boliger om året? Mener finansministeren, at det er til at bringe i balance med den håndfæstning, man her har indgået, især over for partiet venstre, om en stram finanspolitik i en lang, lang årrække, mens disse statslån endnu efter regeringens mening er nødvendige? Mener finansministeren, at regeringens og LOs og socialdemokratiets såkaldte beskæftigelsesplan, der var et stort nummer i valgkampen, er realiserbar med denne håndfæstning om en stram finanspolitik? Og hvordan ligger det med konkrete planer på afgiftsområdet, på momsområdet og på besparelsesområderne? Vi ved godt, hvad der kommer til at ligge i besparelser, der går ud over dem, man har aftalt i augustforliget. Vi ved godt, hvor de plejer at ramme ned på det sociale og det uddannelsesmæssige område.

Kan finansministeren uddybe bare en lille bitte smule, hvad man konkret lægger i det fra regeringens side? At andre partier vil lægge noget andet i det, det er klart, sådan er det jo altid med disse diffuse forlig, men hvad lægger regeringen selv konkret i de 3 punkter om den stramme finanspolitik?

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne først takke det store flertal af partier, som vil medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Dernæst skal jeg sige til hr. Maisted, som fandt, at udvalgsbetænkningen var interessant: det er jeg helt enig med hr. Maisted i, men det interessante i udvalgsbetænkningen er bestemt ikke fremskridtspartiets betækningsbidrag, som hr. Maisted spandt endnu en ende over, som det er sket så mange gange før. Det interessante i betænkningen er bl. a. det svar på hr. Maisteds påstande, som er indeholdt i et bilag, hvori det bl. a. siges, at vores valg i disse år ikke består imellem på den ene side en politik nu, som medfører renteudgifter i de kommende år, og på den anden side en politik, der ikke medfører renteudgifter i de kommende år, men valget består mellem på den ene side at acceptere et behov for skattefinansielle renteudgifter i de kommende år og på den anden side skatteforhøjelser eller udgiftsreduktioner,

der vil medføre en drastisk forhøjelse af arbejdsløsheden nu. Der er ikke noget mærkværdigt i, at hr. Maisted har overset denne tankegang og dermed også har overset, at hans politik fører til det resultat, at vi får en stor arbejdsløshed; det er jo ikke første gang, hr. Maisted har fremsat udtalelser eller forslag, som har den konsekvens. Konsekvensen af hele fremskridtspartiets finanspolitik er jo, at vi ville få en torndende arbejdsløshed, sådan som det ofte er godtgjort.

Vi har igen i dag, denne gang fra hr. Freddy Madsen, været ude for en overfortolkning af udvalgsflertallets betækningsbidrag. Hr. Freddy Madsen mente, at han ud af betækningsbidraget f. eks. kunne læse tanker om en momsforhøjelse, og jeg forstod, at hr. Freddy Madsen i dagens anledning fandt det passende og kærkomment at holde Industrirådet i hånden. Det er jo ellers ikke hr. Freddy Madsens yndlingsmakker, men i dag kunne Industrirådet altså bruges. Jeg kan ganske kort sige, som jeg har sagt tidligere, at regeringen har ingen planer om en momsforhøjelse.

Men heldigvis, det må man dog lade hr. Freddy Madsen, var den overfortolkning, som vi mødte i dag, kun en bleg aflans af, hvad man kunne høre i et massemedium i onsdags. Alligevel kan der være grund til at gøre nogle bemærkninger om betækningsbidraget og dets forståelse.

Betækningsbidraget giver bl. a. udtryk for, at det også i de kommende år vil være nødvendigt at optage indenlandske statslån, og at der over en årrække således vil blive opbygget en betydelig indenlandsk statsgæld. Det problem bør man selvfølgelig ikke undervurdere, og som en konsekvens heraf udtaler udvalgsflertallet, at det forhold, at vi med de indenlandske statslån har fået et hensigtsmæssigt redskab i hænde til at opsuge den overskydende pengemængde, bør ikke betyde, som hr. Christophersen udtrykte det, at man bruger de indenlandske statslån som en sovepude for finanspolitikken. Optagelsen af indenlandske statslån bør f. eks. ikke medføre, at man igennem en slækkelse af finanspolitikken umuliggør en pengepolitisk lempelse, som er ønskelig bl. a. af hensyn til at fremme beskæftigelsen.

Endvidere må finanspolitikken selvfølgelig tilrettelægges under hensyntagen til, at den indenlandske statsgæld skal betales tilbage. Der er ikke for partierne bag udvalgsflertallet noget nyt i disse synspunkter, men de seks partier